

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-338/17, Air France/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 czerwca 2022 r. przez Air France SA

(Sprawa C-369/22 P)

(2022/C 303/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Air France SA (przedstawiciele: A. Wachsmann, M. Blayney, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Tytułem głównym,
 - Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
 - W konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy Air France SA, a także uzasadnienia jej rozstrzygnięcia w zakresie, w jakim w decyzji tej nałożono na Air France SA grzywnę; oraz
- Tytułem ewentualnym, obniżenie na podstawie art. 261 TFUE do odpowiedniej wysokości kwoty grzywny wynoszącej 182 920 000 EUR, nałożonej solidarnie na Air France-KLM i na Air France SA w art. 3 lit. b) decyzji Komisji Europejskiej nr C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów);
- w każdym wypadku obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w całości, w tym kosztami poniesionymi przez Air France SA w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się, tytułem głównym, na jednym zarzucie nieważności i i na podniesionych, pomocniczo, dwóch zarzutach dotyczących zmiany.

Tytułem głównym, Air France SA utrzymuje w zarzucie pierwszym, że Sąd nie dokonał właściwej oceny kompetencji Komisji do stosowania art. 101 TFUE do usług w ramach połączeń przychodzących (inbound), to znaczy z państwa trzeciego do EOG. Air France SA utrzymuje, że oceny kwalifikowanych skutków dokonano z naruszeniem prawa i że Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia.

Pomocniczo, Air France SA utrzymuje w zarzucie drugim, że Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia i zasadę równego traktowania w odniesieniu do uwzględnienia systemów regulacyjnych.

W zarzucie trzecim i ostatnim Air France SA twierdzi, że Sąd naruszył prawo, gdy dokonał przeniesienia ciężaru dowodu poprzez uznanie nieprzerwanego uczestnictwa Air France SA w naruszeniu w okresie między 7 grudnia 1999 r. a 14 lutego 2006 r.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-337/17, Air France-KLM/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 czerwca 2022 r. przez Air France-KLM

(Sprawa C-370/22 P)

(2022/C 303/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Air France-KLM (przedstawiciele: A. Wachsmann, M. Blayney, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Tytułem głównym,
 - Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
 - W konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy Air France-KLM SA, a także uzasadnienia jej rozstrzygnięcia w zakresie, w jakim w decyzji tej nałożono na Air France-KLM SA grzywnę;
- Tytułem ewentualnym, obniżenie na podstawie art. 261 TFUE do odpowiedniej wysokości kwoty grzywny wynoszącej 307 360 000 EUR, nałożonej solidarnie z jednej strony na Air France-KLM, a z drugiej strony na KLM w art. 3 lit. b) i d) decyzji Komisji Europejskiej nr C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów);
- w każdym razie obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w całości, w tym kosztami poniesionymi przez Air France-KLM SA w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się, tytułem głównym, na jednym zarzucie nieważności, pomocniczo, na jednym zarzucie nieważności i na podniesionych w dalszej kolejności, posiłkowo, dwóch zarzutach dotyczących zmiany.

Tytułem głównym, Air France-KLM utrzymuje w zarzucie pierwszym, że w zaskarżonym wyroku Sąd błędnie potwierdził przypisanie jej praktyk Air France i części praktyk spółki Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (zwanej dalej „KLM”). Air France-KLM żąda w związku z tym stwierdzenia nieważności spornej decyzji.

Pomocniczo, Air France-KLM utrzymuje w zarzucie drugim, że Sąd nie dokonał właściwej oceny kompetencji Komisji do stosowania art. 101 TFUE do usług w ramach połączeń przychodzących (inbound), to znaczy z państwa trzeciego do EOG. Air France-KLM utrzymuje, że oceny kwalifikowanych skutków dokonano z naruszeniem prawa i że Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia. Air France-KLM żąda w związku z tym stwierdzenia nieważności spornej decyzji.

W dalszej kolejności, posiłkowo, Air France-KLM utrzymuje w zarzucie trzecim, że Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia i zasadę równego traktowania w odniesieniu do uwzględnienia systemów regulacyjnych.

W zarzucie czwartym i ostatnim Air France-KLM twierdzi, że Sąd naruszył prawo, gdy dokonał przeniesienia ciężaru dowodu poprzez uznanie nieprzerwanego uczestnictwa Air France w naruszeniu w okresie między 7 grudnia 1999 r. a 14 lutego 2006 r.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-344/17, Latam Airlines Group i Lan Cargo/Komisja, wniesione w dniu 9 czerwca 2022 r. przez LATAM Airlines Group SA, Lan Cargo SA

(Sprawa C-375/22 P)

(2022/C 303/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: LATAM Airlines Group SA, Lan Cargo SA (przedstawiciele: B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, Rechtsanwalt i W. Sparks, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska